

Derleme / Review

BENİM OMURGA ÖYKÜM

Aslında omurga cerrahisi ile ilgilenmeye hiç niyetim yoktu. Benim daha çok kafa kaidesi ilgimi çekiyor ve bu yönde bilgi birikimimi ilerletmek istiyordum. Bir gün bir tıp fakültesi öğrencisinin annesini, torakal omurga metastazı nedeniyle ameliyata almıştım. Vertebroktomi yapıldıktan sonra ortopedi bölümüne haber verdim. Çünkü o yıllar pediküler stabilizasyon sistemleri yeni trend olmuştu ve merak ettiğim için kalıp, ortopedistlerin nasıl uyguladığını görmek istedim. Ortopedi hocasını bekliyoruz. Hacettepeden arkadaşım. Biraz sonra asistanlarından biri odaya girdi ve “hocam sizin bu vakada olmanızı istemiyor” dedi. Şok oldum ve çıktım. Çok alındım ama bir şey söylemedim.

O hafta Numune Hastanesinde çalışan bir doktor trafik kazası geçirmiş, torakolomber kırıkla departmanımıza baş vurdu. Kitapdan ve firma kitapçıklarını okuyarak ameliyatı yapacağıma kanaat getirdim ve Genel cerrah arkadaşına omurgayı yandan açabilirmisin diye rica ettim. Beraber ameliyata girdik. Hem toraksı hem de batını yandan açarak, ülkede zannediyordum ya ilk ya da ikinci Kaneda ameliyatını yaptım. Arkadaşım şok oldu. Posteriorından vida göndermeye benzemiyordu ve daha komplike bir cerrahiydi. Artık gelen omurga vakalarının hepsini biz yapıyorduk. Sorun, ortopedistler firmalara baskı yaparak bize set verdiriyorlardı ama kısa sürede nöroşirürjinin firmaları türedi bu sorun böylece kendiliğinden çözülmüş oldu.

Doksanlı yılların ortasındaydı, Ortopedinin düzenlediği bir ulusal kongrede Dr. Mehmet Zileli ile tanıştım. Nöroşirürjinin de gelişmekte olan bu dalda var olması gerektiğine karar

verdik ve nöroşirürjiyenlerin de bu dalda eğitilmeleri için iş birliği yaptık. TNDER’in altında bir grup kurduk, sonrası çorap sökücü gibi geldi. Sayımız arttı. Eğitim toplantıları birbirini izledi. Kitaplar yazdık. Beyin cerrahları stabilite ve instabiliteyi, omurgada balansı, kırıkların sınıflandırmalarını, anterior omurga yaklaşımlarını, üst servikal cerrahiyi, endoskopik yaklaşımları ve deformiteyi öğrendi, tabii dinamik stabilizasyonu da. Nöroşirürjiyenler, uluslararası birçok toplantı düzenledi veya katıldı.

Hiç bir zaman ayrı bir omurga derneği kurmaya yeltenmedik. Başımız önümüzde ayrıldığımız seçimlerden sonra bile intikam peşinde olmadık. Bunun çok ceremesini çektik ama derneğin bütünlüğüne zarar vermedik. Dernekle ilgili yazacak çok şey var ama burası yeri değil diyerek tatlı bir anımı anlatarak yazıma son vermek istiyorum.

Bir toplantıda ana salonda toplantı yönetiyorum ve gözüm Erdal Coşkun’a takıldı. Yanında birisi ile derin bir sohbet etti, sonra sıkıldı ve salondan çıkmaya karar verdi. Ana salon girişine yürürken ben dinleyicilere soru soruyordum ve “Erdal bey bu konuda ne der?” dedim. Erdal çıkarken yakalayıp silkelediler. Hiç bir şey anlamadı, salona ve bana boş bakıyor ve bir şeyler kavramaya çalışıyordu. Etrafından da ona devamlı olarak ayılsın diye bir şeyler fısıldıyorlardı. Nihayet durumu kavradı ve geveleyerek bir şeyler söyledi. Onun bu geçici şaşkınlığı, hem salon için hem de benim için kısa süreli de olsa güzel, eğlenceli bir anı olarak belleğimde kaldı.